

A végzet hatalmáról

2021 október 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Orbán Viktor ezt jól csinálja.

Most, hogy Svájcban is elfogadták a „melegházasságot”, vagyis engedélyezték, hogy azonos nemű párok gyereket fogadjanak örökbe, valamint leszbikus párok spermaadományhoz juthassanak hozzá, néhány gondolat ötlök fel bennünk múltból, jelenről, jövőről.

Az ember tervez. Legtöbb cselekedetünk a múltból táplálkozik, hiszen tapasztalatokon nyugszik, és visszhangzik a jövőben, hiszen következményei vannak. Jelen időben voltaképpen semmi sem áll meg önmagában, hiszen minden szervesen kapcsolódik hajdani és eljövendő eseményekhez. Ha fát ültetünk, tapasztalat és tudás kell ahhoz, hogy hova, hogyan, miképp helyezzük el a facsemetét, és ha eltelik pár évtized, annak a fának a hajtás lombjairól megemlegetnek bennünket fiaink, unokáink.

A baj akkor kezdődik, ha már nem ültetünk fát, mert a jelenidejűségben semmilyen csatornát nem nyitunk semmilyen irányba. Amikor már nem érdekel minket a jövő, csak az, hogy momentán jól érezzük magunkat, komfort- és élvezetigényünket maradéktalanul kielégítsük. A jólét okozta elpuhultsággal eltűnik az egészséges életösztön, eltűnnek a célok, ezekkel együtt pedig eltűnik a munka igénye, a fizikai és lelki erőfeszítés is. Az ember átalakul, és dolgoz, tervez, gondolkodó lényből fogyasztóvá silányul. És amikor ez a jelenség már általános, a társadalom nagy része rossz mintákat követ, akkor különféle devianciák keletkeznek. Mint most a melegházasság, amelyet nevezhetünk sok mindennek, csak normálisnak nem. Hiszen a házasság és a család célja a fajfenntartás, az utódok nemzése, a közösség továbbélése, nem pedig a hagyományostól eltérő és joggal betegségnek nevezhető szexuális magatartásformák társadalmi szentesítése.

A „melegházasság” és általában a homoszexuális propaganda támogatói a jelenben élnek. Ők megszülettek (micsoda firtora a sorsnak, hogy egy férfi és egy nő akaratából), de nem örökítenek át semmit, hacsak mások gyermekeit nem, akiket örökbe fogadnak. Ahelyett azonban, hogy a mindenkit megillető magánéleti ortalomban élnek le alternatív életüket, társadalmi kérdést kreálnak az ügyből. Így aztán a természetellenességet kiterjesztik a többségre, nem egyszer jelzik, hogy vannak, léteznek, de erőszakos, gátlástalan törtetésükkel felborítják az arányokat, megtorpedózzák a normalitás maradék szigeteit. Persze, mindezt nem kerülhetne sor, ha Európában eredeti formájában léteznének a hagyományos közösségek, ha az államokat államférfiak és a többség jogait biztosító törvények igazgatnák. De ez a kérdés már messze vezet. Minket most az érdekel, hogy a „melegjogi” harcosok csakis a jelenben élnek, nincs tudomásuk múltból, és nem gondolkodnak a jövőről.

Ezért is írtuk ezt a kis eszme-futtatást. Hogy feltegyük a kérdést: mi a céljuk ezzel az egésszel? Hát nem tudják, hogy olyan nem volt, nincs és nem lesz, hogy bármiféle emberi közösség tartósan hajbókoljon az abnormális, a természetellenes eltt. Hogy a ráerőltetett diktátumok, a parancsszóval bevezetett „normák” csak átmenetileg érvényesek? Nem értik, hogy amit Ők jogkiterjesztésnek gondolnak, pusztán végjáték, utolsó, szomorú felvonása egy valaha szebb napokat látott civilizációnak?

Nem, nem látják. Ugyanis csakis a jelenben élnek.

Mi azonban, akik – velük ellentétben – elgondolkodunk arról, mi következik utánunk, kisegítjük Őket egy kéretlen tanáccsal. És pedig azzal, hogy aki kardot ragad, kard által vész el. Minden alapvető civilizációs korszakforduló szükségszerűen harc is, leszámolási kísérlet az avított, réginek hitt eszményekkel, de aztán egyszer majd újra fordul a kocka, és a bakót is kivégzik. Hogy az európai civilizáció Betlehem korából átlépett Szodoma korába, a szeretet és az ész uralma alól az intézményesített perverzió korszakába, átmeneti jelenség. Semmilyen természetellenes, beteg társadalmi zárvány nem tartós, erre nézve bőséges tapasztalataink vannak a történelemből. Ennek a mostani felfordulásnak is az lesz a vége, hogy új orcában visszatérnek a barbárok, akik hajdan a katakombákból aknázták alá az antik világot, és akiknek az utódai most megfáradva, elgyengülve, tehetetlenül nézik, ahogyan civilizációjukat megdöntik. A hajdani barbárok elpuhultak, jönnek az újak. Mert az alkotó úgy rakta össze ezt a világot, hogy az ember semmit sem felejt, és semmit sem tanul.

Hogy a nyugati civilizációval Kína vagy az iszlám végez-e majd, még nem világos. Mindenképpen az győz, akinek az emberanyaga, az éhsége nagyobb, szellemi firtéereje pedig elegendő a honfoglalásra. Globális világunkban minden soha nem tapasztalt sebességgel zajlik, az információáramlás, a gazdasági ügyletek, a politikai döntések – az elttünk álló globális változások sem húzódnak el sokáig. Nem lassú vajúdas vár ránk – azon már túl vagyunk –, néhány évtized alatt végbemegy a korszakváltás. Ebben az utolsó felvonásban nekünk, magyaroknak meg kell

ragadnunk azt a pozíciót, ami nemzeti, nyelvi, kulturális túlélésünkre esélyt adhat. 2021-ben nemcsak a jelen problémáira kell tekintenünk (ha ezt tennénk, megbénítana bennünket a tehetetlenség), hanem lankadatlanul a jövőn kell munkálkodnunk. Minden politikai döntéshozónak tudnia kell, hogy a kocka el van vetve, a végjáték már zajlik, a közösségi túlélés érdekében meg kell értesítenünk a családot, a nemzetet, a közösségeket.

Orbán Viktor ezt jól csinálja. Nem víziói vannak, hanem pontosan érti a kort, amelyben élünk, és kormányának intézkedései már a közeli jövőbe mutatnak. Abba a korba, amelyben eldőlt a sorsunk, és elválik, hogy birodalmi etnoszínfolt vagy gyarapodó, erős nemzet leszünk-e.

Svájc, a nyugati világ biztosan elvész, nekünk azonban megadatott, hogy dacoljunk a végzettel. Nagy esélyt kaptunk, csak élnünk kell vele.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló